

Solidarita mezi vodáky stále je

TOMÁŠ SÍŘINEK

Olomoucký kraj – Teploty jsou tropické, slunce žhne, až se vaří asfalt. Kam před vedrem uniknout? Na vodu. Podle vodáka a jednatele cestovní kanceláře PEŘEJ tours Dana Wolfa se letos sezóna právě kvůli horkům vyvíjí nadstandardně. V rozhovoru pro Deník se rozpovídal i o tom, jestli je podle něj na řece Moravě dost vodáckých kempů.

Rozhovor Deníku

Máte jako vodáci nějaké zvláštní podmínky pro kempy?

To nejjednodušší je, aby byl blízko vody. Přenášení loděk na nějaké delší vzdálenosti je zbytečná komplikace. Potom kvalitní sociální zařízení a určitě nějakou restauraci, kde si může člověk dát po namáhavé cestě něco k snědku a k pití.

A je na Olomoucku dostatek kvalitních vodáckých kempů?

V posledních letech kempů přibývá a stoupá i jejich kvalita. Několik starších prošlo rekonstrukcí, zejména na řece Moravě.

Které byste vodákům doporučili?

Asi ten v Třeštině u Vily Háj na trase z Postřelkova do Litovle. Dá se tam stanovat, sociální zařízení jsou tam v dobrém stavu, navíc mají i sprchy.

Takže hádám, že sjet Moravu by byl váš tip?

Určitě, to není žádné překvapení. Je jednou z nejhezčích řek, co tu máme. Kromě ní ještě rameno Mlýnský potok z Horky do Olomouce. Z řeky člověk uvidí, co ze země nejde.

Jak je aktuálně sjízdná?

Celou ji nesjedete. Vrchní tok nemá dostatek vody, tam to nepojede. Ale třeba z Postřelkova do Litovle se hranice sucha drží. Je tam sjízdná v podstatě celý rok.

Místy se samozřejmě musí šlapat, skrz napadané stromy, ale jinak žádný problém není.

Může být nebezpečná?

Každá řeka je svým způsobem nebezpečná. Všichni vodáci by si měli nastudovat trasu, kterou pojedou. Na Moravě to můžou být třeba různé jezy, i na trase ze zmíněného Postřelkova může ledacos překvapit. Obecně pak nebezpečnost řeky stoupá s tím, kolik je v ní vody.

Musel jste někdy nějakého zákazníka jet zachránit?

Nestalo se mi, že bychom pro někoho museli kvůli nějaké nehodě jet. To spíše kvůli špatnému počasí, že trasu vodáci utnuli o něco dříve, než původně plánovali.

A se ocitl jste se sám v nějakém maléru?

Při vodáckém výcviku, když sjíždíme divoké kanály a nacvičujeme nějaké záchrany a plavání v divoké vodě. Tam to celkově není příjemné. Člověk proplave třeba půlku trasy pod vodou a musí hodně přemýšlet o dýchání. Na druhou stranu je, myslím, dobré si něco takového zažít.

Co byste doporučil, aby se riziko neštěstí co nejvíc omezilo?

Nastudovat si, co za trasu pojedou, co je na ní může potkat a mít s sebou mapu řeky. Mít na sobě celou dobu záchranné vesty a nehrát si na hrdinu. Ideálně plout s někým, kdo už nějaké zkušenosti se sjezdem má, ať už to je instruktor, nebo nějaký kamarád. Kvalitní oblečení, když je chladno, ideálně funkční prádlo. Náhradní oblečení, kdyby se spadlo do vody. Vodotěsný vak a telefon k zavolání případné pomoci. A kontrolovat počasí.

Jak se vyvíjí letošní sezona?

Nadstandardně. Voda je spojená s počasím a asi od

NAVODĚ. Podle zkušeného vodáka Dana Wolfa solidarita mezi vodáky stále funguje zejména na těch méně sjížděných řekách. Čtenářům Deníku dal tip na oblíbený kemp na Moravě i na to, co mít před výletem na vodu na paměti.

Foto: Deník/Jiří Kopáč

půlky dubna je výborné počasí. Snad kromě pár týdnů, kdy se o něco ochladilo, jinak se teplota drží. Celkově myslím, že se zájem za poslední roky určitě zvedl. Lidé mají víc peněz než dřív a nevdají jim je utrácet.

Co si lidé na vodu nejčastěji půjčují?

Vybavení si půjčují podle zkušenosti. Začátečníci spíše raft, nebo dvoumístné kanoe. Ti zkušenější plastové jednomístné kanoe. Na těch už to vodák musí umět, jinak je tam velká šance, že se kanoe převrátí a dotyčný si zaplave.

A kolik času tak průměrně zabere, než se člověk naučí s pádlem zacházet?

Základ se podle mých zkušeností dá naučit zhruba za jeden den na vodě. Ale úplně ideální to není, nejlepší je na vodě strávit několik dní a se svou lodí se sžít. Aby vodák věděl, co si na ní může dovolit.

Jak je na tom vodácká solidarita?

Pořád funguje, alespoň na těch méně komerčních řekách. Třeba na takové Vltavě ale už ne tolik jako dřív. Tam se klidně může stát, že se někdo převrátí a ostatní kolem něho jen projedou a nepomůžou mu.

Čím myslíte, že to je?

Chování vodáků se posouvá. Když se jezdilo dřív, na vodě to bylo samý skalní jezdec. Lidé, co sjížděli řeky celý život a všichni se navzájem znali. Dnes, jak jezdí stále víc lidí, se stává, že si vodu někteří pletou s hospodou.

Takže byste nezvedl ruku pro zákaz pokutování za alkohol na vodě?

Rozhodně ne. V kempu proti tomu nic nemám, ale na vodu alkohol nepatří. Lidé ztrácí pud sebezáchovy, a to je na vodě velký problém. Na druhou stranu musím říct, že jsem nikdy žádnou kontrolu neviděl.

„Základ se podle mých zkušeností dá naučit zhruba za jeden den na vodě. Ale úplně ideální to není, nejlepší je na vodě strávit několik dní a se svou lodí se sžít. To aby vodák věděl, co si na ní může dovolit.“

Kdo je Dan Wolf

Dan Wolf se narodil v roce 1986. K vodáctví má vztah už od malička, kdy ho rodiče brali s sebou na vodu a předali mu svoje zkušenosti. Profesionálně se vodáckému sportu věnuje od 15 let. Aktuálně vede cestovní kancelář PEŘEJ tours, která pořádá vodácké zájezdy.

Foto: archiv Dana Wolfa